

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ.: 176 71, Καλλιθέα

Πληρ.: ...

Τηλ.: 213 1604...

Fax: 213 1604567

Καλλιθέα, 25/1/2016

Αριθμός απόφασης: 6

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. 170/Α'/26.7.2013), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν από 17/10/2015 (ν.4337/2015 - ΦΕΚ Α' 129/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.8.2014).

2. Τις διατάξεις της με αρ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β' 55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/31.12.2013 (Φ.Ε.Κ. 54/Β'/16.1.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/30.1.2015 (Φ.Ε.Κ. 239/Β'/17.2.2015) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.
6. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
7. Την υπ' αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.4.2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
8. Την ΠΟΛ. 1192/12.08.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Αναστολή της προθεσμίας για την άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης (Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών), καθώς και για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών, κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου».
9. Την ΠΟΛ. 1144/3.07.2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
10. Την υπ' αριθ. «...» πράξης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «...», καθώς και σε βάρος, του «...» ως Προέδρου και Δ/ντος Συμβούλου από ενάρξεως της εταιρείας έως «...» και της «...», ως Προέδρου και Δ/σας Συμβούλου αυτής από «...» έως σήμερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.
11. Την από «...» Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, σχετικά με την ως άνω εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.
12. Την από «...» ενδικοφανή προσφυγή της ως άνω εταιρείας και των «...» και «...», με τα συνημμένα σε αυτή, που μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών με το υπ' αριθ. «...» διαβιβαστικό κατά της υπ' αριθ. «...» πράξης της ως άνω ελεγκτικής αρχής για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.
13. Την από «...» εικόνα της ως άνω εταιρείας από το σύστημα TAXIS.
14. Την από «...» εισήγηση του Τμήματος Β2 της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επί της από «...» και με αριθμό πρωτοκόλλου «...» ενδικοφανούς προσφυγής, την οποία μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων

στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της αίτησης, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Οι αιτούντες, με την υπό κρίση προσφυγή και για τους λόγους που επικαλούνται σ' αυτή, ζητούν την ακύρωση της υπ' αριθ. «...» πράξης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «...», καθώς και σε βάρος, του «...» ως Προέδρου και Δ/ντος Συμβούλου από ενάρξεως της εταιρείας έως «...» και της «...», ως Προέδρου και Δ/σας Συμβούλου αυτής από «...» έως σήμερα, που επιβλήθηκαν βάσει της από «...» Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, της ως άνω Δ.Ο.Υ.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, οριζόταν ότι σε περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των 300.000 ευρώ, μπορεί, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου να επιβάλλει προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του ως άνω άρθρου και νόμου όπως ίσχυαν πριν την δημοσίευση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) ορίζεται ότι τα ως άνω μέτρα επιβάλλονται σε βάρος των προσώπων που αναφέρονται σε αυτές από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 7 του ν.4337/2015 (μεταβατικές διατάξεις για τον ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των παρ. 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση του παρόντος, εφαρμόζονται για τις υποθέσεις για τις οποίες έχουν διαπιστωθεί παραβάσεις των περιπτώσεων β', γ', δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 και έχουν συνταχθεί ειδικές εκθέσεις ελέγχου μέχρι την 1.12.2015».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθ. 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου ορίζεται ότι στην παρ. 7 του άρθ. 7 του ν. 4337/2015 οι λέξεις «μέχρι την 1.12.2015» αντικαθίσταται με τις λέξεις «μέχρι την 1.2.2016».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 της παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, εξειδικεύονται τα πρόσωπα της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου και ειδικότερα στην περ. (δ) ορίζεται: «Για ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες, στους προέδρους και αντιπροέδρους των Δ.Σ., στους διευθύνοντες, εντεταλμένους, συμπράττοντες συμβούλους, στους διοικητές, στους γενικούς διευθυντές, στους διευθυντές, ως και εν γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από τον νόμο είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών...».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύουν, ορίζεται ότι για πράξεις που εκδίδονται από 1.1.2014: *«ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...»*.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, οι δύο πρώτοι ισχυρισμοί των προσφευγόντων περί εικονικότητας ή μη των επίμαχων τιμολογίων καθώς και της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιήσει καταλογιστική πράξη δεν εμπίπτουν στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και αλυσιτελώς προσβάλλονται, καθ' όσον για την επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε από την επιβολή των ανωτέρω μέτρων δεν ερευνώνται λόγοι σχετικοί με την τέλεση των παραβάσεων, αλλά εξετάζεται μόνον αν, ενόψει των διαπιστώσεων του ελέγχου και των πιθανολογούμενων παραβάσεων, όπως απαριθμούνται στην σχετική διάταξη, δικαιολογείται η επιβολή τους.

Εξάλλου, έχει ήδη κατατεθεί στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή κατά των καταλογιστικών πράξεων, όπου και θα εξεταστούν οι ως άνω ισχυρισμοί.

Επειδή, ο τρίτος ισχυρισμός των προσφευγόντων περί απουσίας λόγου κατεπείγοντος στην Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθ' όσον από τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτές παρατίθενται ανωτέρω, προκύπτει ότι η Φορολογική Διοίκηση εφαρμόζει τα διασφαλιστικά μέτρα με τη διαπίστωση παραβάσεων φοροδιαφυγής, κατά τον φορολογικό έλεγχο, όπως αυτές ορίζονται στο εν λόγω άρθρο.

Εξάλλου, η λήψη των επίμαχων μέτρων θεσπίστηκε για περιπτώσεις που διαπιστώνεται μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγή και επιδιώκεται με αυτά η προστασία των συμφερόντων του Δημοσίου και η ταχύτερη είσπραξη των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων του από τους αμελείς και δύστροπους οφειλέτες. Ο σκοπός αυτός έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό δημοσίου συμφέροντος, που συνίσταται στην αποτροπή της απώλειας εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, με επακόλουθο την υστέρηση των δημοσίων εσόδων, απαραίτητου μέσου για την εκπλήρωση από τη Διοίκηση κρατικών σκοπών και συνακόλουθα τη δυσχέρεια της εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, που άγει αναγκαίως στην επιβράδυνση ή την ανατροπή της προγραμματισμένης δράσεως από τη Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 3078/1997, ΣτΕ 3438/1998 Ολομ., ΕΔΚΑ 1999 σελ. 188, ΣτΕ 4674/1998 Ολομ. Διδικ 1999 Σελ. 338, ΣτΕ 496/2000, 66/2000 κ.α.).

Συνεπώς, ενόψει του προεκτεθέντος σκοπού με τις ανωτέρω διατάξεις λαμβάνονται μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, ο τέταρτος ισχυρισμός περί αντίθεσης της εφαρμογής των διασφαλιστικών μέτρων στην αρχή της αναλογικότητας, που οδηγεί σε αδυναμία αποπληρωμής των υποχρεώσεων της εταιρείας και σε οικονομική καταστροφή αυτής, κρίνεται απορριπτέος καθόσον η επικαλούμενη «αναλογικότητα» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι προφανώς αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξή του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89).

Επίσης, τα εν λόγω μέτρα δεν επιφέρουν μόνιμη αλλαγή στην περιουσιακή τους κατάσταση, δεν αναιρούν τον πυρήνα του δικαιώματος αλλά περιορίζουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ορισμένους τρόπους άσκησης του, προκειμένου να αποτραπεί η εξαφάνιση από αυτούς κάθε περιουσιακού τους στοιχείου μέχρι το χρόνο που θα καταστεί δυνατή από το Δημόσιο η αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του και η εν γένει εξασφάλιση της εκπλήρωσης της υποχρέωσης συνεισφοράς στα φορολογικά βάρη (15343/2007 Δ.Π.Α).

Επιπροσθέτως, με τα ως άνω αναφερόμενα καθίσταται απορριπτέος και ο ισχυρισμός των προσφευγόντων περί αδυναμίας επιβίωσης της εταιρείας, αφού, όπως αναφέρει η δέσμευση του πενήντα τοις εκατό (50%) των λογαριασμών τους καθιστά αδύνατη την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της εταιρείας και κυρίως των υποχρεώσεων της έναντι των εργαζομένων της, διότι σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΠΟΛ 1282, όπως ισχύει, οι δεσμεύσεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, δεν εφαρμόζονται για ποσά μισθών και συντάξεων που κατατίθενται

στους οικείους λογαριασμούς φυσικών προσώπων, καθώς και για ποσά που προορίζονται για την εκπλήρωση των φορολογικών και ασφαλιστικών τους υποχρεώσεων.

Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου 6 της ως άνω απόφασης δίνεται η δυνατότητα της άρσης των δεσμεύσεων του τρίτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 αν καταβληθεί το 40% του συνολικά προσδιορισθέντος ποσού των οικείων φόρων, τελών και εισφορών μετά των τόκων και προστίμων, σε περίπτωση μη αμφισβήτησης των οικείων πράξεων προσδιορισμού από τον υπόχρεο. Η ίδια δυνατότητα παρέχεται σε περίπτωση καταβολής του 50% του συνολικά προσδιορισθέντος ποσού σε περίπτωση αμφισβήτησης των πράξεων από τον υπόχρεο, ενώ στην περίπτωση καταβολής του 70% του συνολικά προσδιορισθέντος ποσού, αίρονται υποχρεωτικά στο σύνολό τους τα εν λόγω μέτρα.

Τέλος, με την παρ. 3 του άρθρ. 6 της προαναφερόμενης απόφασης αίρεται περιοριστικά και μόνο το μέτρο της δέσμευσης του τρίτου εδαφίου της παρ.5 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 στην περίπτωση που ο υπόχρεος ενταχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης καταβολής των φορολογικών του οφειλών.

Ακόμη όμως και αν οι προσφεύγοντες δεν αξιοποιήσουν καμία από τις παραπάνω ευκαιρίες που τους παρέχει ο νόμος, δεν θα υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη, καθόσον δεν περιορίζεται η πίστωση και χρήση των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών τους, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ δεν αποκλείεται η χορήγηση δανείου προς όφελος της εταιρείας, εφόσον αυτή εξαρτάται από τη βούληση του εκάστοτε χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και συνεπώς, δύναται να δραστηριοποιηθεί οικονομικά μη συντρέχοντος οποιουδήποτε προβλήματος στις λοιπές συναλλαγές και δραστηριότητές της.

Επειδή, επιπροσθέτως, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυε πριν τη δημοσίευση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), τα διασφαλιστικά μέτρα επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των προσώπων που είχαν μία από τις ιδιότητες που αναφέρονται σε αυτό, κατά την τέλεση της παράβασης στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Επειδή, η τρίτη προσφεύγουσα, «...», αναφέρεται στην Ειδική Έκθεση Ελέγχου, στην παράγραφο 2.7, ως συνυπόχρεο για την καταβολή των φόρων πρόσωπο, βάσει της ιδιότητας της ως Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας, την οποία φέρει από «...» σύμφωνα με το υπ' αριθ. «...» ΦΕΚ Α.Ε. - Ε.Π.Ε, ωστόσο δεν είχε μία από τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 6 του άρθρου 46 του ΚΦΔ, όπως αυτές εξειδικεύονται στην περ. α παρ. 1 του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1282/2013 όπως αυτή ισχύει κατά την τέλεση της παράβασης, ήτοι της λήψης των επίμαχων εικονικών τιμολογίων κατά την διαχειριστική περίοδο του «...», η συνολική καθαρή αξία των οποίων ξεπερνούσε τις 300.000,00€.

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την υπ' αριθ. «...» πράξη της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, σε βάρος της εταιρείας με την επωνυμία «...», καθώς και σε βάρος του «...» ως Προέδρου και Δ/ντος Συμβούλου από ενάρξεως της εταιρείας έως «...», εξακολουθούν να υφίστανται, ενώ δεν ισχύουν για την «...», η οποία φέρει την ιδιότητα της Προέδρου και Δ/σας Συμβούλου από «...» μέχρι σήμερα,

Αποφασίζουμε

α) Απορρίπτουμε την υπ' αριθ. «...» ενδικοφανή προσφυγή για την ακύρωση της υπ' αριθ. «...» πράξης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που εφαρμόστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, κατά το μέρος που αυτή αφορά την εταιρεία με την επωνυμία «...», με Α.Φ.Μ.: ..., έδρα: ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, αντικείμενο εργασιών: ..., καθώς και τον «...» ως Πρόεδρο και Δ/ντα Σύμβουλο από ενάρξεως της εταιρείας έως «...», με Α.Φ.Μ.:..., Α.Δ.Τ.: ..., διεύθυνση κατοικίας ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. ..., καθόσον οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα ως άνω διασφαλιστικά μέτρα σε βάρος τους εξακολουθούν να υφίστανται,

β) την ακύρωση της υπ' αριθ. «...» πράξης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, κατά το μέρος που αυτή αφορά την «...», ως Πρόεδρο και Δ/σα Σύμβουλο της ως άνω εταιρείας από «...» έως σήμερα, με Α.Φ.Μ.:..., Α.Δ.Τ.: ..., διεύθυνση κατοικίας ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. ... καθόσον το ποσό της φοροδιαφυγής, κατά την περίοδο που κατείχε τη συγκεκριμένη ιδιότητα, δεν πληροί τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παρ. 6 του άρθ. 46 ν.4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

Με εντολή του Προϊσταμένου
της
Διεύθυνσης Επίλυσης
Διαφορών

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (αρθρ. 126, ν. 2717/1999).